

БІЛОГУБ-ВЕРНІГІР Ганна Сергіївна (24. 08. 1900,
м. Перемишль, нині Львів. обл. — 07. 02. 1972, с. Струсів

Теребовлян. р-ну Терноп. обл.) — бандуристка, педагог. Дружина **Д. Білогу́ба**. Під час розпаду УНР сім'я опинилася в таборі інтернованих у м. Вадовиці поблизу Кракова. У 30-х рр. родина жила в Перемишлі, згодом у Луцьку. Одна з перших жінок-бандуристок у Зх. Україні, концертувала на Волині та в Галичині. 1936 була активісткою Союзу українців. Після 2-ї світової війни змушена змінити прізвище на Вернігір і з дочкою Іриною-Орисею опинилася в с. Настасів на Тернопільщині. 1950–69 вчителювала. Навчала учнів також гри на бандурі. Разом з учнями-бандуристами І. Пухальським, В. Обухівським, Б. та І. Кравчуками, А. Заячківським заснувала Струсів. капелу бандуристів.

Рекомендована література

1. Жеплинський Б. Бандуристка Ганна БілогубВернігір // Бандура. 1998. № 63–64.

Б. М. Жеплинський

Бібліографічний опис:

Білогуб-Вернігір Ганна Сергіївна / Б. М. Жеплинський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40776>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).